Lietas arhīva Nr. K26-0060-20
ECLI:LV:REZT:2020:1028.11110001518.6.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Balvos 2020.gada 28.oktobrī
Rēzekne tiesa, tiesnese Simona Gmireka,
piedaloties prokurorei Allai Latiškevičai,
izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu, kurā **/pers. A/,** personas kods /personas kods/, apsūdzēts pēc Krimināllikuma 185.panta pirmās un otrās daļas.

Aprakstošā daļa

/pers. A/ izdarīja šādus noziedzīgos nodarījumus:

(1) /pers. A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, šādos apstākļos:

2018.gada 14.janvārī plkst. 11.50 /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, dusmu iespaidā, ka viņam kaimiņi neatver durvis, tīši metot ar ķieģeli pa /pers. B/ dzīvokļa logu, kas atrodas /adrese/, izsita virtuves loga dubulta stiklu ar izmēru 115x60 cm, 30 eiro vērtībā, tādējādi sabojājot /pers. B/ dzīvokļa logu.

Tādā veidā /pers. A/ nodarīja /pers. B/ mantisko kaitējumu 30 eiro apmēra.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja mazāk smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā.

(2) /pers. A/ izdarīja svešas mantas tīšu bojāšanu, kas izdarīta ar dedzināšanu, šādos apstākļos:

2018.gada 14.janvārī ap plkst.22.00, pirmstiesas izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, ar nodomu sabojāt kaimiņu durvis, aizdedzināja /pers. B/ dzīvokļa, kas atrodas /adrese/, ieejas koka durvju siltumizolācijai izmantotu sintētisko paklāju, ar ko bija apšūtas durvis, tādējādi sabojājot /pers. B/ piederošā dzīvokļa ārdurvis 100 eiro vērtībā.

Tādā veidā /pers. A/ nodarīja /pers. B/ mantisko kaitējumu 100 eiro apmērā.

Ar šādām darbībām /pers. A/ izdarīja sevišķi smagu noziegumu, kas paredzēts Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā.

Motīvu daļa

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumu (1) izdarīšanā atzina pilnīgi un atzina cietušās /pers. B/ pieteikto kompensācijas pieteikumu – 30,00 *euro* apmērā par loga izsišanu, t.i., kā apsūdzībā norādītos faktiskos apstākļus, tā to juridisko kvalifikāciju, izdarīto nožēloja un piekrita neizdarīt pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā attiecībā uz izdarīto noziedzīgo nodarījumu (1), pilnībā apzinoties pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas procesuālo būtību un sekas, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesuāliem pārkāpumiem, kas viņam tiesas izmeklēšanā izskaidrots. Apsūdzētais/pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumu (2) izdarīšanā neatzina pilnīgi, kā arī neatzina cietušās /pers. B/ pieteikto kompensācijas pieteikumu – 100,00 *euro* apmērā par durvju dedzināšanu.

Valsts apsūdzētāja Zinaida Pančenko izteica viedokli, ka atbilstoši Kriminālprocesa likuma 499.panta noteikumiem ir iespējams neveikt pierādījumu pārbaudi attiecībā uz izdarīto noziedzīgo nodarījumu (1), jo apsūdzētais atzīst savu vainu un nevēlas pierādījumu pārbaudi. Apsūdzētais/pers. A/ sevi par vainīgu viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumu (2) izdarīšanā neatzina pilnīgi, līdz ar to, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 500.pantu veicama pierādījumu pārbaude.

Tiesa, iepazinusies ar lietas materiāliem, ir pārliecinājusies, ka pierādījumi, kas apstiprina apsūdzētā vainu viņam izvirzītajā apsūdzībā par Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījumu (1) izdarīšanā, ir iegūti Kriminālprocesa likumā noteiktajā kārtībā, ir pieļaujami, attiecināmi un pietiekami viņa vainas konstatēšanai. Tāpēc tiesa, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.panta pirmo un otro daļu, nolēma tiesas izmeklēšanā nepārbaudīt pierādījumus, kas apstiprina apsūdzētā vainu.

Iepazinusies ar lietas materiāliem, tiesa atzīst, ka apsūdzētā vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma (1) izdarīšanā ir pierādīta pilnīgi ar viņa vaļsirdīgu savas vainas atzīšanu un visiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā. Pierādījumu analīze un to uzskaitījums saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 527.panta trešo daļu nav nepieciešami.

Tiesas sēdē apsūdzētais /pers. A/ liecināja, ka durvis viņš nav dedzinājis. Tās abas durvis dedzināja /pers. E/, kurš tagad pusgadu nav mājās, tāpēc aizbēga. /pers. E/ tur dzīvoja un tajā vakarā dzēra pie viņa; savas satītās cigaretes iemeta un aizdedzināja. Šī gada 12.aprīlī, kad kopā dzēra, sākās abu starpā kautiņš un /pers. E/ pats atzinās, ka ir dedzinājis durvis. Par to, ka /pers. F/ būtu dedzinājis durvis, pateica afekta stāvoklī 2018.gada 7.februārī, jo tajā laikā bieži lietoja zāles.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas personas, pret kuru uzsākts kriminālprocess nopratināšanas protokols. /pers. A/ liecināja, ka pilnībā nepiekrīt tam, ka 2018.gada 14.janvārī, vēlu vakarā, viņš aizdedzināja durvis saviem kaimiņiem: /pers. B/ un /pers. F/.

Dzīvo /adrese/. Tā ir divstāvu māja, kurā ir 8 dzīvokļi. Pirmajā stāvā dzīvo kaimiņi /pers. B/ un /pers. F/, vīrs un sieva. Viņa, /pers. B/ un /pers. F/ starpā regulāri rodas konfliktsituācijas, viņi visu laiku strīdās.

Arī 14.janvārī pa dienu ar tiem kaimiņiem savā starpā vairākas reizes sastrīdējās vārdiski. Tad viņš dienas laikā dusmās ar ķieģeli izsita /pers. B/ virtuves loga stiklu.

Vakarā viņš gulēja mājās, bija viens pats. Ap plkst.19.30 sajuta dūmu smaku, tobrīd gulēja dzīvokļa dziļākā istabā. Gāja skatīties no kurienes nāk dūmi. Saprata, ka no dzīvokļa koridora. Ieejot koridorā, redzēja, ka deg viņa dzīvokļa ārdurvis. Dega ar atklātu liesmu. Durvis ir koka. Viņš uzlēja kaut cik ūdens uz durvīm un izskrēja kāpņu telpā. Pasauca no pirmā stāva kaimiņu /pers. H/, lai palīdz apdzēst durvis. Pa abiem ar ūdeni aplēja uguni. Ne ar vienu no kaimiņiem negāja skaidroties. Plkst.20.21 zvanīja uz palīdzības tālruni 112 un teica, ka viņam ir aizdedzinātas dzīvokļa durvis. Atbrauca policija: policiste /pers. I/un divi policisti vīrieši. Policisti apskatīja durvis. Viņš teica, ka iesniegumu nerakstīs, bija stiprā alkohola reibumā. Teica policistiem, ka 100% zina, ka viņa durvis ir aizdedzinājis kaimiņš /pers. F/, ar kuru visu laiku konfliktē. Ar citiem kaimiņiem viņam strīdu nav. Policija aizbrauca. /pers.

H/ aizgāja mājās, bet viņš aizgāja gulēt.

Otrajā dienā 15.janvārī no rīta ap 8 gāja uz darbu. Viņš nedzirdēja, ka policija būtu atbraukusi pie kaimiņiem/pers. B/un /pers. F/uz 4.dzīvokli, jo arī viņiem dega durvis tajā vakarā. Redzēja vēlāk, ka arī viņiem ir apdegušas dzīvoklim ārdurvis, taču nesaprata kāpēc, par to vispār nedomāja. Viņš kaimiņu no 4.dzīvokļa durvis neaizdedzināja un nezin, kas to ir izdarījis. Viņš bija šokā par notikušo, šajā sakarā komentāru nebija.

Viņš bija pārliecināts, ka viņa dzīvokļa ārdurvis aizdedzinājis /pers. F/ atriebjoties viņam par to, ka viņš izsita viņa dzīvoklim loga stiklu. Bet kas aizdedzināja /pers. F/ un /pers. B/ dzīvokļa durvis, viņš nezin.

Cikos precīzi pēc policijas aizbraukšanas 14.janvārī aizmiga neatceras, bija alkohola reibumā (lietas 38.-39.lapa).

/pers. A/ kā aizdomās turētais pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka piekrīt savām iepriekš kriminālprocesā sniegtām liecībām, kad tika pratināts kā persona, pret kuru uzsākts kriminālprocess. Zināja, ka /pers. B/ dzīvoklī dzīvo /pers. B/, viņas vīrs /pers. F/ un viņu divi dēli, apmēram 7 un 9 gadu veci. Kad 14.janvārī pie viņa mājās ieradās policijas darbinieki, viņš darbiniekiem dusmās bija teicis, ka aizies un aizdedzinās savam kaimiņam /pers. F/ dzīvokļa durvis. Tā viņš teica, jo bija pārliecināts, ka iepriekš Prusakovs bija aizdedzinājis viņa dzīvokļa durvis. Neko sliktu ar tādu vārdu izteikšanu viņš nebija domājis (lietas 44.lapa).

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais /pers. A/ neatzina savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma (2) izdarīšanā, tiesa uzskata, ka ar krimināllietā savāktajiem un tiesas izmeklēšanā pārbaudītajiem pierādījumiem pilnībā apstiprinās apsūdzētā vaina Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā.

Tiesa atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ vaina viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma (2) izdarīšanā, par kuru atbildība ir paredzēta Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā, ir pierādīta ar cietušās /pers. B/ paskaidrojumu, liecinieku /pers. I/, /pers. J/, /pers. F/, /pers. H/, /pers. K/, /pers. E/ un /pers. L/ liecībām, kā arī apsūdzētā vaina apstiprinās ar rakstveida pierādījumiem lietā.

Cietusī/pers. B/ tiesas sēdē liecināja, ka apsūdzētais savu vainu neatzīst, jo neviens neko nav redzējis. Uzskata, ka to ir izdarījis apsūdzētais, jo pirms tam, kad viņiem aizdegās durvis, viņš teica, ka viņi ir aizdedzinājuši apsūdzētā durvis. Bija atbraukusi policijas, bet viņi tajā laikā briesmīgi dzēra. Kas to zina, ko viņi tajā dzērumā bija darījuši. Dzēra /pers. A/ savās mājās, /pers. H/ un /pers. E/. Pie apsūdzētā parasti notika dzeršanas.

Cietusī paskaidroja, ka bija jau aizgājuši gulēt; pamodās no sprakšķa, sprakšķēja durvis. Dūmu jau bija pilnas istabas. Pavēra durvis, dūmu bija pilns un dega ar liesmām. Vīrs arī uzreiz pamodās. Nodzēsa saviem spēkiem liesmas, paveicās, ka virtuvē ir krāns ar ūdeni. Uzreiz lēja ar ūdeni un vīrs attaisīja durvis un bērnus uzreiz aizsūtīja pie vectēva kaimiņos, lai nepierijas dūmus un sauca policiju.

Lieciniece/pers. I/ liecināja, ka apstākļus atceras, bet neatceras kad tas notika. Bija saņemts izsaukums no /adrese/, izsaucējs bija /pers. A/. Tika saņemts zvans no Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas. Izbrauca dežurējošais - viņa un kolēģis /pers. J/, bija noteikti vēl kādi no kolēģiem, laikam /pers. L/ no pašvaldības policijas, /pers. K/. Bija saņemta informācija par to, ka /pers. A/ dega dzīvokļa durvis. Aizbrauca. Sakarā ar to, ka kāpņu telpā nebija apgaismojuma, viss bija tumšs, policijas darbinieki ar savu apgaismojumu ar lukturiem redzēja, ka visa kāpņu telpa ir pilna ar dūmiem, viss smirdēja pēc dūmiem. Uzkāpjot augšā uz otro stāvu, tur taisni /pers. A/ ir dzīvoklis. Ar savu apgaismojumu redzēja, ka no apakšas durvis bija apdegušas mazliet, bija pleķis pa vidu, ūdens peļķe bija pie durvīm. Klauvēja pie durvīm, dzirdēja, ka iekšā kaut kas skaļi runā, durvis nebija aizslēgtas. Ienākot iekšā, redzēja, ka dzīvoklis bija piedūmots. Istabā sēdēja /pers. A/, kas bija acīmredzamā alkohola reibumā un vēl viens vīrietis, kuru lieciniece nepazina. Jautāja, kas noticis. /pers. A/, kā vienmēr emocijās, policijai jau pazīstams, uzvilkts, agresīvs, uz jautājumiem atbildēja agresīvi, kad piedāvāja iepūst alkometrā, atteicās, dzīvoklī redzēja, ka bija gan pilnas, gan tukšas alus pudeles. Tad /pers. A/ bļāva, ka kaimiņš no pirmā stāva viņam esot aizdedzinājis durvis. /pers. I/ kolēģi vēl palika runāt ar /pers. A/, viņa nolēma nokāpt uz pirmo stāvu, jo /pers. A/ norādīja, ka tas bija kaimiņš no pirmā stāva. Pieklauvēja pie dzīvokļa durvīm, atvēra sieviete, pazīst kā /pers. B/, bija saskarsme iepriekš, samiegojusies atvēra durvis, /pers. I/ ienāca, pajautāja, vai viņai zināms kas noticis, kāpēc ieradušies policijas darbinieki. Viņa teica, ka dienā jau bija incidents ar viņas vīru /pers. F/, paskaidroja, ka /pers. A/ mājas pagalmā esot uzbrucis /pers. F/, kaut ko jautājis, kaut kam vīrs neesot piekritis, tad /pers. A/ esot izsitis viņiem virtuves vai istabas logu. /pers. I/ prasīja, vai var parunāt ar pašu /pers. F/, /pers. B/ teica, ka lai nāk istabā, tikai klusu, jo bija jau pavēls, ka guļot bērni. Ienākot istabā redzēja, ka gulēja /pers. F/. Ne pēc smakas, ne vizuāli neliecināja nekas, ka viņš būtu kaut ko dedzinājis. /pers. I/ viņam pajautāja, vai nevajag kādu palīdzību vai varbūt rakstīs par notikušo iesniegumu par miesas bojājumiem, no kā viņš atteicās. /pers. I/ neredzēja nekādas tādas pazīmes, ka viņš būtu dedzinājis un /pers. I/ radās aizdomas, ka /pers. A/ pats to varēja izdarīt. Tā kā konfliktē ar kaimiņu, vienkārši uzvelt uz kaimiņa vainu. Sakarā ar to, ka sāka /pers. A/ stāstīt savu dzīvi, nebija normāli kontaktējams, un sakarā ar tādu diezgan lielu reibuma stāvokli, arī noteikt to policijas darbinieki nevarēja, jo viņš atteicās pūst alkometrā, policijas darbinieki teica, ka nevienam nekas nedraud, ka nekas nedeg, ka nav nevienam nepieciešama palīdzība, arī /pers. A/ bija uz policijas darbiniekiem agresīvs, sāka viņus sūtīt projām, bļāva. Policijas darbinieki teica, ka ja izgulēs dzērumu, nākošā dienā, ja būs vēl kāda veida pretenzijas, tad varēsi rakstīt iesniegumu. Nākamajā dienā policijas darbinieki neko no /pers. A/ nesaņēma.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieces /pers. I/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņa apstiprināja. Lieciniece liecināja, ka ir Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Balvu iecirkņa kārtības policijas nodaļas inspektore. 2018.gada 14.janvārī atradās darba vietā – Balvu policijas iecirknī.

14.01.2018. plkst.20:27 no Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas (dežūrdaļas) tika saņemts telefona zvans par to, ka /adrese/, /pers. A/ kāds aizdedzinājis dzīvokļa durvis. No Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas dežuranta uzzināja, ka policiju izsauca /pers. A/, dzīvokļa īpašnieks.

Ierodoties notikuma vietā – /adrese/, kopā ar inspektoru /pers. J/, pašvaldības policijas inspektoru /pers. L/, noskaidroja, ka /pers. A/ atrodas savā dzīvoklī. Dzīvokļa durvju apakšā, no dzīvokļa iekšpuses, kā arī nedaudz no dzīvokļa ārpuses, bija redzamas deguma pēdas. Ar pašu /pers. A/ nebija iespējams normāli kontaktēties, jo viņš atradās acīmredzamā alkohola reibuma stāvoklī, ko pats nenoliedza, tomēr no alkohola pārbaudes izelpā atteicās. Pārrunu laikā /pers. A/ nevarēja precīzi pastāstīt, kas īsti noticis ar viņa dzīvokļa durvīm un notikušajā sāka vainot kaimiņus no dzīvokļa Nr./numurs/, kuriem dienā izsita loga stiklus. /pers. A/ pārrunu laikā pieminēja agrāk notikušus notikumus un to, ka visi pret viņu esot rīkojušies nelikumīgi. /pers. A/ tika paskaidrots, ka tad, kad viņš būs izgulējis alkohola reibumu un varēs normāli paskaidrot notikušo, lai griežas policijā.

Apskatot /pers. A/durvis, to lejasdaļā bija redzamas deguma pēdas: no dzīvokļa ārpuses durvis bija apkvēpušas, bet no dzīvokļa iekšpuses, lejasdaļā, izdegušas. Deguma pēdas bija stiprākas no dzīvokļa durvju iekšpuses, nevis no koplietošanas kāpņu telpas puses. Uzreiz nodomāja, ka /pers. A/ pats no dzīvokļa iekšpuses ir aizdedzinājis savas durvis, jo, noteikti, lietojot alkoholu, viņam palika garlaicīgi. Jau dienas laikā – 14.janvārī kolēģiem bija izsaukums uz šo /Nosaukums B/, kurā dzīvo /pers. A/, jo, kā iesniegumā un telefoniskajā ziņojumā norādīja /pers. A/ kaimiņiene /pers. B/, /pers. A/ viņai ar ķieģeli izsita dzīvokļa loga stiklus. Vispār, strādājot Balvu policijas iecirknī, darbā nevienu vien reizi ir saskārusies ar šo cilvēku /pers. A/, jo vairākas reizes pati personīgi un zina, ka arī viņas kolēģi ir bijuši izsaukumos uz šo /Nosaukums B/, kur /pers. A/ bija iesaistīts konfliktsituācijās ar saviem mājas kaimiņiem. Viņai ir pazīstama /pers. A/ personība, tāpēc nešaubījās, ka viņš pats ir aizdedzinājis sava dzīvokļa durvis no dzīvokļa iekšpuses. Kad ieradās pie /pers. A/(tiesas izmeklēšanā tika precizēts, ka /pers. A/) /pers. A/ dzīvoklī, pie viņa dzīvoklī atradās viņa kaimiņš, kura vārdu un uzvārdu lieciniece nepiefiksēja.

/pers. A/ vairākkārt prasīja, kas notika, un, ja gadījumā viņam kāds ir aizdedzinājis durvis, viņam ir tiesības griezties ar iesniegumu policijā. Taču, ja viņš dzīvokļa durvis aizdedzinājis pats, tad viņa rīcībai, apmelojot citus cilvēkus, noteikti būs arī sekas. /pers. A/ aizdomājās un atteicās rakstīt policijai iesniegumu par notikušo, kas vēl vairāk pārliecināja liecinieci, ka savas dzīvokļa durvis /pers. A/ aizdedzinājis pats. Lieciniece ar kolēģiem apskatot

durvis un izvērtējot /pers. A/ uzvedību, secināja, ka /pers. A/ aizdedzināja savas durvis, pie tam, no dzīvokļa iekšpuses.

Pieklauvējot pie dzīvokļa Nr./numurs/, tās atvēra /pers. B/. Viņa paskaidroja, ka visa viņas ģimene (vīrs /pers. F/ un divi mazgadīgi dēli) jau guļ. Apjautājoties par /pers. A/, /pers. B/ paskaidroja, ka dienā /pers. A/ viņai ar ķieģeli izsitis virtuvei loga stiklus, tāpēc, ka viņa neiedeva viņam cigaretes. Bet nedz viņa, nedz viņas vīrs /pers. F/, nav dedzinājuši /pers. A/ durvis. Paskaidroja, ka /pers. A/ jau vairākas dienas lieto alkoholu un ir agresīvs pret apkārtējiem un, pazīstot viņa raksturu, /pers. B/ pieļauj iespēju, ka viņš pats varējis aizdedzināt savas durvis, lai uzliktu vainu uz citiem.

Atgriežoties policijas iecirknī Balvos, 14.01.2018. plkst. 22.20 atkārtoti no Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas (dežūrdaļas) tika saņemts telefona zvans par to, ka /adrese/, tikai tagad /pers. B/, kāds aizdedzinājis dzīvokļa durvis. No Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas dežuranta uzzināja, ka policiju izsauca /pers. B/, dzīvokļa īpašniece. Uz šo izsaukumu devās kolēģis /pers. J/ (lietas 28.-29.lapa).

Liecinieks/pers. J/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka strādāja savā maiņā, bija izsaukums par durvju dedzināšanu 1.stāvā /Nosaukums B/, ierodoties konstatēja, ka no ārpuses bija aizdedzinātas durvis. Pēc tam liecinieki norādīja iespējamo vainīgo personu, policijas darbinieki devās pie viņa, bet viņš durvis neatvēra (norāda uz apsūdzēto). Liecinieks pildīja inspektora pienākumus, bija iespējams, ka viņš to ir izdarījis. Viņam, ik pa laikam, kad lieto alkoholu, tad ir neadekvāta uzvedība, un braucot klāt, lieciniekam liekas, ka vēl dega gaisma dzīvoklī, 3.stāvā, tāpēc policijas darbinieki diezgan intensīvi mēģināja tikt, klauvējot, bet neviens durvis neatvēra. Tad paņēma iesniegumu un devās atpakaļ uz iecirkni, tad pēc neilga laika zvanīja /pers. A/, nezin vai pa taisno vai caur Rēzekni, ka viņam it kā kaimiņi aizdedzinājuši durvis. Ieradās vēlreiz uz to adresi, satika /pers. A/, kas bija uzvilcies un apgalvoja, ka kaimiņiene no pirmā stāva uzskatot, ka viņš ir aizdedzinājis viņas durvis, tagad tā kā ir atriebušies viņam, aizdedzinājuši. Tās durvis, iespējams, ka no ārpuses bija aizdedzinātas. Iekšā /pers. A/ dzīvoklī bija degvielai līdzīga smaka. Tas jau bija diezgan sen, tas ir cik atceras.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. J/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņš apstiprināja. Liecinieks liecināja, ka ir Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Balvu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors. 2018.gada 14.janvārī atradās darba vietā – Balvu policijas iecirknī.

14.01.2018. plkst.20:27 no Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas (dežūrdaļas) tika saņemts telefona zvans par to, ka /adrese/, /pers. A/ kāds aizdedzinājis dzīvokļa durvis. No Rēzeknes operatīvās vadības nodaļas dežuranta uzzināja, ka policiju izsauca /pers. A/, dzīvokļa īpašnieks.

Notikuma vietā /adrese/, ieradās kopā ar valsts policijas inspektori /pers. I/ un pašvaldības policijas inspektoru /pers. L/. Minētajā adresē atradās /pers. A/, kurš teica, ka ir degušas viņa dzīvokļa durvis. Ierodoties notikuma vietā konstatēja, ka dzīvokļa durvis nedeg, taču bija redzamas deguma pēdas uz tām, turklāt tās bija no dzīvokļa iekšpuses. Bija redzamas degšanas pēdas dzīvokļa apakšējā daļā no dzīvokļa iekšpuses, un no dzīvokļa ārpuses uz durvīm tajā pašā durvju apakšējā daļā bija redzams, ka durvis ir apkvēpušas no dūmiem. Uzreiz varēja noprast, ka durvis bija aizdegušās no dzīvokļa iekšpuses. Savas aizdomas izteica /pers. A/. Viņš nevarēja paskaidrot, kāpēc tas tā notika, kāpēc durvis aizdegās no iekšpuses. Taču izteica aizdomas, ka durvis viņam varētu būt aizdedzinājis viņa kaimiņš /pers. F/.

/pers. A/ uzstāja, ka viņa dzīvokļa durvis ir aizdedzinājis /pers. F/ kā atriebību par to, ka /pers. A/ 14.01.2018. dienā izsita viņa mājoklis loga stiklu. Un teica mums : „Ejiet pie /pers. F/ un prasiet viņam par notikušo, un, ja Jūs netiksiet ar viņu galā un nesodīsiet, tad es viņam izdarīšu to pašu, aizdedzināšu viņam durvis." Liecinieks izskaidroja /pers. A/, ka tā darīt nedrīkst, ka šādas darbības ir krimināli sodāmas, uz ko /pers. A/ atbildēja, ka viņam vienalga.

/pers. A/ stāstīja par to, ka viņam regulāri notiek konflikti ar kaimiņiem /pers. F/ un viņa sievu /pers. B/, pieminēja kādreizējos savstarpējos konfliktus un varēja noprast, ka starp kaimiņiem pastāv naidīgas attiecības.

Pats /pers. A/ bija stiprā alkohola reibumā, ko pats arī nenoliedza, taču no alkohola pārbaudes izelpā atteicās.

Sniegt rakstisku iesniegumu policijai nevēlējās. Savā stāstījumā bija nesakarīgs, īsti nevarēja saprast viņa viedokli par notikušo.

Ar /pers. I/ pieklauvēja pie /pers. F/ un /pers. B/ dzīvokļa durvīm. Durvis atvēra /pers. B/. Viņa bija miegaina, paskaidroja, ka mājinieki jau visi devušies gulēt. Aicināja pārliecināties par teikto. Mājās valdīja miers, vīrs /pers. F/ atradās gultā. Pajautāja abiem, vai viņiem ir kas zināms par kaimiņa /pers. A/ durvju aizdedzināšanas faktu, uz ko abi atbildēja noraidoši.

Atgriežoties policijas iecirknī drīz atkārtoti saņēma izsaukumu uz /adrese/ taču šoreiz dega dzīvokļa Nr./numurs/ /pers. B/ un /pers. F/ durvis. Ierodoties adresē un apskatot durvis, tās bija stipri apdegušas, visur bija liels piedūmojums. Uzreiz varēja redzēt, ka durvis ir tiešām aizdedzinātas. Uzreiz atcerējās /pers. A/ draudus un devās pie viņa uz dzīvokli. Viņa dzīvoklī dega gaisma, taču durvis neviens neatslēdza.

No /pers. B/ tika pieņemts iesniegums par notikušo (lietas 31.-32.lapa).

Liecinieks/pers. F/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka atceras tas bija 14.janvārī 2018.gadā. Pirms pusdienām kaimiņš /pers. A/ izsita virtuves logu. Kāpēc viņš tā darīja, nezina. Iepriekš /pers. A/dzērumā čurāja kāpņu telpā, aizrādīja, ka tā nedrīkst, ka bērni staigā. Tika izsaukta policija. Vakarā jau bija aizgājuši gulēt, pamodināja sieva, bija dūmu smaka, dega durvis. Kad attaisīja durvis, pie durvīm dega 5 l plastmasas kanna, kuru izsvieda ārā. Tad nodzēsa uguni un atbrauca policija. /pers. A/ skaidrā cilvēks kā cilvēks, bet dzērumā agresīvs. Piemēram, 31.decembrī dzirdēja kliedzienus, sitienus pie /pers. H/, attaisīja savas durvis, /pers. A/ "trusikos", pilnīgi izģērbies, dauza /pers. H/ ar kāju durvis. /pers. H/ ir 1.stāvā, /numurs/.dzīvokļa kaimiņš. /pers. A/ civilsieva /pers. M/ gāja mājās, kaut kā ar /pers. A/ sarunāja, nomierināja, tad viņi aizgāja uz savu dzīvokli.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. F/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņš apstiprināja. Liecinieks liecināja, ka ir /pers. B/ vīrs. 2018.gada 14.janvārī pārradās mājās/adrese/, apmēram ap plkst.12.00. Dzīvo kopā ar ģimeni – sievu un bērniem /numurs/ dzīvokļu mājā. Uz mājas kopējā sliekšņa satika kaimiņu /pers. A/, kurš bija stirpā alkohola reibumā un čurāja turpat. Liecinieks aizrādīja viņam tādu uzvedību, teica, ka mājā dzīvo bērni (/pers. F/ ģimenē), ka viņš te čurā, bet garām staigā bērni. Viņš kaut ko atteica atpakaļ, taču nekā jēdzīga.

Tad /pers. F/ iegāja mājās. Mājās bija sieva un bērni. /pers. F/ ar sievu bija virtuvē, bet bērni /pers. A/ vienkārši gribēja tikt pie viņiem mājās iekšā ciemos. Sieva /pers. A/ neielaida. Tad /pers. A/ izgāja ārā no mājas un aizgāja līdz pie mājas esošajam šķūnītim. Tur paņēma ķieģeli un skriešus skrēja pie viņu dzīvokļa loga. Kad pieskrēja, meta ar ķieģeli logā. Sieva vēl pakliedza viņam - „Sargies!" Viņš patiešām neredzēja, kā /pers. A/ paņēma ķieģeli, tikai redzēja, kā /pers. A/ aizgāja pie šķūņa, ļoti steidzīgi, skriešus. To, ka /pers. A/ paņēma ķieģeli un meta logā, redzēja viņa sieva. Tad, ar pirmo reizi, kā /pers. F/ vēlāk pastāstīja sieva, /pers. A/ pa viņu virtuves logu, pa kuru tēmēja, netrāpīja. Viņš redzēja, kā /pers. A/ paceļ no zemes tur nokritušo ķieģeli un meta to viņu virtuves logā. Protams, /pers. A/ izsita stiklu logam. Pēc loga izsišanas /pers. A/ aizskrēja prom. Dzirdēja, kā /pers. A/ skrien pa trepēm uz savu dzīvokli mājas 2.stāvā.

Par /pers. A/ rīcību /pers. F/ nebrīnījās, jo parasti, kad /pers. A/ lieto alkoholu, viņš uzveda šādi – viņam nav miera, viņš skraida apkārt, konfliktē ar citiem (lietas 70.-71.lapa).

Liecinieks/pers. H/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka pagājušā gada 14.janvārī /pers. A/ dega durvis. /pers. A/ iegāja ap deviņiem, teica, ka viņam degot durvis. Paņēma pie viņa ūdeni un abi gāja dzēst. /pers. A/ viņam ir pusbrālis, viņiem ir kopējais tēvs. /pers. H/ dzīvo ar /pers. A/ vienā mājā pirmajā stāvā, /pers. A/ 2.stāvā.

/pers. H/ tiesas sēdē izmantoja savas tiesības neliecināt, līdz ar to, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. H/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņš apstiprināja. Liecinieks liecināja, ka dzīvo/adrese/ – pirmajā stāvā. Viņu mājā ir astoņi dzīvokļi. Dzīvoklī Nr./numurs/ neviens nedzīvo; dzīvoklī Nr./numurs/ dzīvo /pers. A0/, /pers. B/ tēvs, bet viņš ir invalīds un nerunā, nerunīgs.

Dzīvoklī Nr./numurs/ dzīvo /pers. H/, bet dzīvoklī Nr./numurs/ dzīvo /pers. B/ un /pers. F/. 2.stāvā dzīvo /pers. A/ un /pers. E/. Neviens cits vairs 2.stāvā nedzīvo.

Neko par /pers. B/, /pers. F/ un /pers. A/ konfliktiem viņš paskaidrot nevar un nezin, viņa klātbūtnē viņi nestrīdas

14.janvārī bija gadījums, bija vakars, varbūt plkst. 19-20, pie durvīm kāds klauvēja, viņš jau gulēja. Piegāja pie durvīm. Bija atnācis kaimiņš /pers. A/. /pers. A/ teica, ka viņam esot istaba pilna ar dūmiem un vai /pers. H/ nevar viņam palīdzēt apdzēst durvis, jo tās deg. Paņēma spaini ar ūdeni un gāja 2.stāvā. /pers. A/ tiešām bija pilns dzīvoklis ar dūmiem. Durvis nedega, bet gruzdēja, nu varbūt nedaudz dega no durvju apakšas. Uzlēja durvīm ūdeni un durvis apdzēsa, bet dūmu bija daudz. /pers. A/ neko neteica par to, kā aizdegās durvis, tikai to, ka gulējis un pamodies no tā, ka durvis jau deg. Pēc durvju apdzēšanas viņi pasēdēja kādu laiku pie /pers. A/ dzīvoklī. /pers. H/ vēl piemeta viņam malku krāsnī. Tad/pers. A/ piezvanīja policijai un pateica, ka viņam dega durvis un ka kāds tās ir aizdedzinājis. Atbrauca policija. Viena sieviete un divi vīrieši. /pers. A/ policijai teica, ka viņam kāds ir aizdedzinājis durvis. /pers. H/ liekas, ka /pers. A/ teica, ka durvis aizdedzinājis /pers. F/. /pers. H/ neieklausījās /pers. A/ un policistu sarunā, pats bija alkohola reibumā. /pers. A/ arī bija alkohola reibumā, bet cik stiprā pateikt nevar. /pers. A/ teica /pers. H/, ka nezin, kā aizdegās durvis.

Pēc policijas aizbraukšanas, viņš aizgāja pie sevis uz mājām un gāja gulēt. No rīta, 15.janvārī, uzzināja, ka naktī dega arī /pers. B/ dzīvokļa durvis un bija atkal atbraukusi policija. Taču /pers. H/ neko nedzirdēja tādu, mierīgi gulēja.

Viņš nebija redzējis, kā /pers. A/ 14.janvārī bija izsitis stiklu /pers. B/ dzīvoklim. Viņam par to stāstīja pats /pers. A/, kad sēdēja pie /pers. A/ pēc durvju apdzēšanas. /pers. A/ teica, ka ir izsitis /pers. B/ dzīvokļa – virtuves logu ar ķieģeli. Kāpēc /pers. A/ tā darīja, viņš neprasīja, bet /pers. A/ teica, ka tāpēc, ka iekšā nelaida. Viņam ar /pers. A/, /pers. B/ un /pers. F/ ir normālas attiecības. Viņiem ir kopīgs tēvs ar /pers. A/, kurš nu jau ir miris (lietas 34.-35.lapa).

Liecinieks/pers. K/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka saņēma lietvedībā materiālu par īpašuma bojāšanu un durvju dedzināšanu. Bija jāpaņem /pers. A/ paskaidrojums. Materiāls bija par to, ka /pers. A/ bojātas durvis, iespējams, dedzināšanas veidā. Aizbraucot pēc laika uz /adrese/, /pers. A/ tur nesastapa. Apjautājoties apkārt, kā viņam toreiz stāstīja, brālēns esot vedis /pers. A/ ārstēties. Cik zin no iepriekšējās prakses, ja /pers. A/ ir bijuši kādi incidenti ar kaimiņiem, tad viņš cenšas vai nu ārstēties no alkohola, vai kā savādāk. Tāda /pers. A/ esot taktika. Tas varēja būt pēc nedēļas, 2-3, bija iespēja /pers. A/ satikt, tad viņš par to situāciju, kad tika dedzinātas durvis viņam, teica, ka viņam nekādu pieteikumu policijai nav un lietvedību nevēlas. Līdz ar to tika pieņemts lietvedībā materiāls atteikt uzsākt lietvedību krimināllietā.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. K/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņš apstiprināja. Liecinieks liecināja, ka ir Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Balvu iecirkņa Kārtības policijas nodaļas inspektors. 2018.gada 15.janvārī atradās darba vietā – Balvu policijas iecirknī. No sava priekšnieka saņēma izskatīšanai materiālu ar ENŽ Nr./numurs/ par to, ka /adrese/14.janvārī 2018.gadā /pers. A/ degušas dzīvokļa Nr./numurs/ durvis.

Aprunājās ar savu kolēģi /pers. I/, kura bija izbraukusi uz notikuma vietu, sakarā ar minēto /pers. A/ paziņojumu policijai. /pers. I/ bija izteikusi savas aizdomas par to, ka, ļoti iespējams, /pers. A/ pats ir aizdedzināja sava dzīvokļa durvis, jo, ierodoties notikuma vietā un apskatot durvis, /pers. K/ redzēja, ka durvis bija aizdegušās no dzīvokļa iekšpuses.

Vairākkārt pa tālruni /numurs/ mēģināja sazināties ar /pers. A/, kā arī bija aizbraucis līdz viņa dzīvesvietai, taču viņu tur nesastapa un telefoniski viņš neatbildēja. Taču vēlāk izdevās sazināties ar /pers. A/ telefoniski. Sarunas laikā paaicināja ierasties policijas iecirknī sniegt paskaidrojumu sakarā ar 14.01.2018. notikušo viņa dzīvokļa durvju aizdegšanās faktu. Uz ko /pers. A/ atbildēja, ka iesniegumu par notikušo policijai nerakstīs. Ka nekāda rakstura pretenziju ne pret vienu personu viņam nav. Notikušo izskaidroja kā nelaimes gadījumu. Paskaidroja, ka noteikti, viņam esot alkohola reibumā, 14.01.2018. viņš pats nejauši esot aizdedzinājis sava dzīvokļa durvis, kad, nevarot tumsā atslēgt savas durvis, izmantojis šķiltavas un, neuzmanīgi rīkojoties ar uguni, nejauši aizdedzinot durvju siltumizolācijas – vates pakojumu. Tāpēc /pers. A/ notikušajā nevienu nevaino un lūdza, lai policija izbeidz lietvedību šajā lietā.

Tāpēc, vadoties no iegūtās informācijas, pieņēma lēmumu atteikt uzsākt kriminālprocesu par to, ka 14.01.2018. tika konstatēts, ka /adrese/ /Nosaukums B/ dega /pers. A/ dzīvokļa durvis (lietas 30.lapa).

Liecinieks/pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2018.gada janvārī ap plkst. 22.00-23.00, kad bija jau tumšs, /Nosaukums B/ 2.stāvā sāka iet dūmu smaka. Atceras, ka attaisīja durvis, smaka gāja no lejas 1.stāva. Redzēja, ka tur jau dzēš durvis, bet lejā negāja. Tad atbrauca policija, viņš aiztaisīja durvis un vairāk nekā neredzēja. Tad otrā vai trešā dienā nesa malku no šķūņa, redzēja, ka bija izmeklētāji, rakstīja papīrus, durvis bija vaļā. /pers. E/ aizgāja garām, jo ar to viņam nekāda sakara nebija. Otrā rītā redzēja, ka pirmā un otrā stāvā bija izdegušas durvis. /pers. A/ durvīm bija caurums apakšā, pie viņā dzīvoklī negāja.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. E/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņš apstiprināja. Liecinieks liecināja, ka dzīvo /adrese/. Blakus dzīvoklī Nr.7 dzīvo /pers. A/.

Zin, ka 2018.gada 14.janvārī dienas laikā redzēja, ka /pers. B/ virtuves logam ir izbirdināts stikls un /pers. F/ remontēja šo logu, aizvēra to ciet. Liecinieks paprasīja /pers. F/, kas notika, uz ko viņš atbildēja, ka augšējais kaimiņš /pers. A/ to izsita, taču sīkāk neko nepaskaidroja un viņš arī neprasīja.

Pēc tam tās pašas dienas vakarā, pirms plkst.22.00, kad viņš gāja savā dzīvoklī uz tualeti, viņš sajuta dūmu smaku. Izgāja koplietošanas kāpņu telpā un redzēja piedūmojumu un ka /pers. F/ ar ūdeni dzēsa sava dzīvokļa durvis. Durvis gruzdēja, kad viņš redzēja un bija jūtama stipra dūmu smaka. Viņš negāja lejā un ne ar vienu kaimiņu nerunāja. Aizgāja atpakaļ uz dzīvokli. Vēlāk dzirdēja, ka bija atbraukusi policija un gāja un klauvēja pie /pers. A/ durvīm, taču /pers. A/ policistiem durvis neatvēra.

Viņš nedzirdēja neko un neredzēja arī, ka /pers. A/ arī bija aizdegušās durvis šajā dienā. Pēc tam, citās dienās, ejot garām /pers. A/ durvīm redzēja, ka viņam dzīvokļa durvis no durvju apakšas arī ir apdegušas. Kad viņš paprasīja viņam, kas notika, /pers. A/ atbildēja, ka kamēr viņš gulēja, viņam kāds durvis ir aizdedzinājis, taču sīkāk neko nepaskaidroja.

/pers. A/ piedzēries ir agresīvs. Neko nezin par /pers. A/ un /pers. B/ un /pers. F/ konfliktiem sīkāk, viņš pa dienu strādā un nezin, kas pa dienu viņu mājā notiek.

Viņš nemaz nedzirdēja, ka pie /pers. A/ 14.janvārī bija atbraukusi policija sakarā par viņa durvju dedzināšanas faktu. Nejuta arī piedūmojumu, ne viņa dzīvokļa durvju degšanas un neredzēja, kā /pers. A/ durvis apdzēsis.

Viņš domāja, ka /pers. A/ mierīgi varēja aizdedzināt /pers. B/ dzīvokļa durvis.

Vienu reizi, kad /pers. A/ klauvēja pie viņa dzīvokļa durvīm, bet viņš nevēra vaļā, /pers. A/ palika agresīvs un teica, ka ja nevērs durvis vaļā, viņš tajā ar motorzāģi caurumu izgriezīs un tiks iekšā /pers. E/ dzīvoklī.

/pers. A/ pārmērīgi lieto alkoholu un kad /pers. A/ nelieto alkoholu, viņš ir normāls cilvēks, bet, kad lieto, tad agresīvs, uzbudināts, traucē citu cilvēku mieru, tā varētu teikt (lietas 36.-37.lapa).

Liecinieks/pers. L/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka neatceras kad tas bija. Vakarā brauca divas reizes, bija kaut kāda durvju dedzināšana. Liekas, ka bija ziņots uz valsts policiju. Atbraucot uz notikuma vietu redzēja, ka 1.stāvā bija degušas durvis. Pēc tam otrajā reizē bija 2.stāvā, bet abas reizē nebija.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 501.panta 2.punktu tiesas izmeklēšanā tika nolasītas liecinieka /pers. L/ pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības, kuras viņš apstiprināja. Liecinieks liecināja, ka ir Balvu novada pašvaldības policijas inspektors.

2018.gada 14.janvārī pildīja darba pienākumus Balvos, strādāja kopā ar Valsts policiju, ar inspektoriem /pers. I/ un /pers. J/.

Ap plkst.20.20 kolēģi saņēma izsaukumu uz /adrese/ /Nosaukums B/-7, kur /pers. A/ dega dzīvokļa durvis. /pers. L/, /pers. I/ un /pers. J/ devās izsaukumā. Ierodoties minētajā adresē, tajā sastapa pašu /pers. A/, kurš bija stiprā alkohola apreibumā. /pers. L/ jau iepriekš bija vairākkārt ieradies izsaukumos pie /pers. A/ uz ģimenes skandāliem, kad viņš konfliktēja ar savu kopdzīvotāju vai sievu, tāpēc pazina /pers. A/. Ierodoties policijas darbiniekiem, /pers. A/ norādīja uz sava dzīvokļa durvīm un teica, ka viņam ir degušas durvis. Policijas darbinieki apskatīja durvis un uzreiz bija redzams, ka durvis ir degušas no dzīvokļa iekšpuses, jo to apakšdaļā bija redzamas degšanas pēdas (durvis bija apdegušas), bet durvju ārpuse (no kāpņu telpas puses), to apakšējā daļā, bija tikai apkvēpusi. Vēl /pers. A/ teica, ka viņam liekas, ka durvis aizdedzinājis kaimiņš /pers. F/, jo /pers. A/ tajā dienā šim kaimiņam bija izsitis logam stiklu. Policijas darbinieki viņam paskaidroja, ka ir labi redzams, ka durvis ir degušas no iekšpuses, no dzīvokļa puses, nevis no ārpuses. Taču /pers. A/ policijas darbinieku apgalvojumiem īpaši nepievērsa uzmanību. Kā iespējamo vainīgo sauca /pers. F/. Inspektori /pers. I/ un /pers. J/ runāja ar /pers. A/, /pers. L/ ar viņu nerunāja, tikai bija klāt. Visās sarunās neieklausījās, bija tur, lai nodrošinātu kārtību. Vispār /pers. A/ savā runā bija nesakarīgs, jo bija ļoti stiprā alkohola reibumā. Sakarīgi paskaidrot notikušo nevarēja. Lamājās, stāstīja par saviem bijušajiem skandāliem ar kaimiņiem /pers. F/ un /pers. B/. Atbildēt, kā varēja tā notikt, ka durvis ir aizdegušās no dzīvokļa iekšpuses, nevarēja.

Atgriežoties policijas iecirknī, drīz vien atkal tika saņemts izsaukums uz /adrese/, /Nosaukums B/, taču šoreiz bija aizdegušās jau /pers. F/ un viņa sievas /pers. B/ durvis.

Kopā ar /pers. J/ devās uz šo izsaukumu, kur konstatēja, ka tiešām bija degušas /pers. B/ un /pers. F/ dzīvokļa durvis. /pers. J/ veica pārrunas ar dzīvokļa īpašniekiem un noformēja dokumentāli šo izsaukumu. /pers. A/ nevēra sava dzīvokļa durvis vaļā. Dzīvoklī bija redzams, ka bija ieslēgts televizors, taču durvis policijas darbiniekiem neviens neatvēra (lietas 33.lapa).

Bez tam /pers. A/ vaina ir pierādīta ar 2018.gada 14.janvāra apskates protokolā fiksēto, kur redzams, ka /pers. B/ dzīvokļa durvis no ārpuses lejasdaļā ir apdegušas, ir sadedzis pie durvīm no ārpuses piestiprinātais paklājs (lietas 7.-13.lapa).

No lietā esošā notikumu žurnāla izdrukas redzams, ka 14.janvārī plkst.20.25 tika saņemta telefoniska informācija no /pers. A/ par to, ka kaimiņš viņam sabojāja dzīvokļa durvis. Plkst. 22.20 saņemta telefoniska informācija no /pers. B/ par to, ka nenoskaidrota persona aizdedzināja viņas dzīvokļa ieejas durvis (lietas 6.lapa). Turklāt savā iesniegumā policijai /pers. B/ norāda, ka viņas dzīvokļa durvis varēja aizdedzināt /pers. A/ (lietas 5.lapa).

/pers. A/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka nav redzējis konkrētu personu, kura ir aizdedzinājusi viņa dzīvokļa durvis un nezināja arī pie kādiem apstākļiem tās aizdegās. /pers. A/ sākotnēji pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka viņa dzīvokļa durvis aizdedzināja /pers. F/, atriebjoties viņam par dienā izsisto virtuves stiklu. No policijas darbinieku liecībām nepārprotami izriet, ka /pers. A/ dzīvokļa durvju degšana sākās no dzīvokļa iekšpuses, līdz ar to, tiesa uzskata, ka durvis savam dzīvoklim aizdedzināja /pers. A/ pats. Ņemot vērā, ka policijas darbinieki pateica /pers. A/, ka viņa dzīvokļa durvju degšana ir sākusies no dzīvokļa iekšpuses; /pers. A/ iesniegumu policijai par sava dzīvokļa durvju aizdegšanos nemaz neuzrakstīja. /pers. A/ kā aizdomās turētais liecināja, ka "viņš darbiniekiem dusmās bija teicis, ka aizies un aizdedzinās savam kaimiņam /pers. F/ dzīvokļa durvis. Tā viņš teica, jo bija pārliecināts, ka iepriekš /pers. F/ bija aizdedzinājis viņa dzīvokļa durvis. Neko sliktu ar tādu vārdu izteikšanu viņš nebija domājis (lietas 44.lapa)". Tiesa uzskata, ka šos izteiktos draudus /pers. A/ realizēja, aizdedzinot cietušās /pers. B/ dzīvokļa durvis.

No policijas darbinieka /pers. K/ sniegtajām liecībām izriet, ka /pers. A/ pat bija pieļāvis, ka viņš aiz neuzmanības pats aizdedzināja sava dzīvokļa durvis alkohola reibumā, lietojot šķiltavas. Taču paziņodams policijai par to, ka durvis deg, /pers. A/ uzreiz norādīja uz /pers. F/, ar kuru viņam tajā dienā bija konflikts un paziņoja, ka durvis aizdedzināja tieši /pers. F/, kas zināmā mērā izskatās pēc atriebības. Saņemot zvanu no /pers. A/, policija ieradās plkst.20.25 notikuma vietā, tas ir apmēram pusstundas laikā. Tad apmēram pusstundu policija strādāja uz vietas un aizbrauca prom no notikuma vietas pirms 22.00 vakarā. Drīz pēc policijas aizbraukšanas bija saņemts zvans par to, ka aizdedzinātas /pers. B/ dzīvokļa durvis un turklāt vēl iegūtas ziņas, ka /pers. A/ policijas klātbūtnē izteica draudus - aizdedzināt kaimiņu durvis.

Inspektores /pers. I/ dienesta ziņojumā izklāstīts, kāda bija policijas rīcība, saņemot /pers. A/ zvanu par aizdedzinātajām durvīm. Tiesas izmeklēšanā lieciniece /pers. I/ apstiprināja, ka 2018.gada 14.janvārī, viņa kopā ar inspektoru /pers. J/ un pašvaldības policijas darbinieku /pers. L/ bija izbraukuši, sakarā ar /pers. A/ zvanu par to, ka viņam deg dzīvokļa durvis. Durvis atvēra /pers. A/, kurš bija alkohola reibumā, istabā bija daudz tukšu un pilnu alus pudeļu. /pers. A/ bija agresīvs, uzvilkts, bļāva, ka kaimiņš no pirmā stāva aizdedzināja viņam durvis. Turklāt /pers. I/ liecināja, ka bija acīmredzami, ka durvis bija degušas no iekšpuses. Bija jūtama benzīna smaka. Viņa nokāpa lejā pie /pers. F/ un /pers. B/, uz kuriem norādīja /pers. A/. Inspektore redzēja, ka /pers. B/ ir miegaina, /pers. F/ jau atradās gultā. Abi bija skaidrā un lieciniece /pers. I/ izdarīja secinājumu, ka /pers. A/, iespējams pats varēja aizdedzināt savas dzīvokļa durvis no iekšpuses un pēc tam dusmās gribēja uzvelt vainu kaimiņiem, jo tajā dienā starp viņiem jau bija konflikts sakarā ar loga izsišanu. /pers. A/ policijas darbinieki pateica, ka nākamajā dienā, kad viņš būs skaidrā, varēs uzrakstīt iesniegumu. /pers. A/ tika informēts par iespējamajām sekām par nepatiesu liecību sniegšanu; /pers. A/ atteicās rakstīt policijai iesniegumu par sava dzīvokļa durvju degšanas faktu.

Liecinieks /pers. J/, tiesas izmeklēšanā sniedza analoģiskas liecības /pers. I/ par izbraukuma apstākļiem, turklāt liecināja par to, ka /pers. A/ uz vietas apgalvoja, ka viņa dzīvokļa durvis aizdedzināja pirmā stāva kaimiņš un izteica draudus, ka ja policija neko nedarīs, nesodīs kaimiņus, tad viņš aizdedzinās /pers. B/ dzīvokļa durvis. /pers. J/ apstiprināja, ka apskatot /pers. A/ dzīvokļa durvis, tika secināts, ka degšana sākusies dzīvokļa iekšpusē, tāpēc pieļāva domu, ka dedzināšanā vainīgs pats dzīvokļa saimnieks. /pers. J/, raksturojot /pers. A/ liecināja, ka tad, kad /pers. A/ lieto alkoholu, viņam parādās agresīva uzvedība - ārdīšanās, izskaidrošanās ar kaimiņiem.

Tiesa secina, ka liecinieka /pers. L/ liecības tiesas izmeklēšanā bija analoģiskas /pers. J/ liecībām.

Valsts policijas darbinieks /pers. K/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka laikā, kad viņam izskatīšanai tika nodots materiāls par durvju degšanas faktu /pers. A/ dzīvoklī, viņš piezvanīja /pers. A/ un aicināja policijai sniegt paskaidrojumus. /pers. A/ atbildēja, ka iesniegumu par notikušo nerakstīs, ka ne pret vienu personu pretenziju nav un notikušo izskaidroja kā nelaimes gadījumu, paskaidroja, ka noteikti esot alkohola reibumā, esot nejauši aizdedzinājis dzīvokļa durvis, jo tumsā nevarējis atslēgt durvis un izmantojis šķiltavas. Iespējams, nejauši aizdedzināja durvju siltumizolāciju.

Tiesa secina, ka apsūdzētais /pers. A/ nav nenoliedzis, ka tāda saruna ar policijas darbinieku /pers. K/ būtu bijusi.

Liecinieks /pers. E/ tiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2018.gada 14.janvārī /pers. A/ pasauca viņu palīgā nodzēst dzīvokļa degošās durvis. /pers. E/paņēma no sava dzīvokļa spaini ar ūdeni un uzgāja 2.stāvā, kur dzīvo /pers. A/. Palīdzēja durvis nodzēst. /pers. A/ zvanīja policijai par notikušo un viņam liekas, ka /pers. A/ policijas darbiniekiem teica, ka durvis viņam aizdedzināja /pers. F/. Tikai no rīta /pers. E/ uzzināja, ka vēlāk tajā vakarā dega arī /pers. B/ dzīvokļa durvis. Liecinieks /pers. A/ raksturoja kā dzērumā agresīvu un uzbudinātu cilvēku un paskaidroja, ka bija gadījums, ka /pers. A/ viņam draudēja ar motorzāģi durvīs izgriezt caurumu, ja viņš viņu neielaidīs dzīvoklī.

Tiesa uzskata, ka apsūdzētais savas vainas noliegšanu ir izvēlējies kā aizstāvības taktiku, lai izvairītos no atbildības un soda, ņemot vērā to, ka viņam par inkriminēto noziedzīgo nodarījumu panta sankcija paredz tikai brīvības atņemšanas sodu. Iztiesāšanā /pers. A/ parādījās versija, ka durvis cietušās /pers. B/ dzīvoklim, varēja aizdedzināt /pers. E/.

Tiesa uzskatu, ka /pers. E/ nebija motīva dedzināt ne /pers. A/, ne /pers. B/ durvis. No liecinieka /pers. E/ sniegtajām liecībām tiesā izriet, ka ar /pers. A/ attiecības ir labas un viņš gāja palīgā /pers. A/ dzēst degošās durvis. Turklāt, kad /pers. A/ pasauca viņu palīgā, viņš atradās savā dzīvoklī.

Cietusī /pers. B/ sniedzot liecības pirmstiesas procesā uzsvēra, ka nevienu citu kaimiņu neturēja aizdomās par durvju dedzināšanu, jo ar visiem kaimiņiem, izņemot /pers. A/ attiecības viņiem ir labas.

N o 2019.gada 27.marta VSIA "Strenču psihoneiroloģiskās slimnīcas" ambulatorās kompleksās tiesu psihiatriskās un tiesu psiholoģiskās ekspertīzes atzinuma Nr.42/2019 izriet, ka noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas laikā /pers. A/ bija jaukti personības traucējumi ar alkohola atkarību. /pers. A/ tiek rekomendēts atzīt par pieskaitāmi viņam inkriminēto noziedzīgo nodarījumu izdarīšanā (lietas 153.lapa).

Tiesa uzskata, ka tiesas izmeklēšanā un ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pierādīts, ka 2018.gada 14.janvārī ap plkst.22.00, pirmstiesas izmeklēšanā konkrēti nenoskaidrotā laikā, /pers. A/, būdams alkohola ietekmē, ar nodomu sabojāt kaimiņu durvis, aizdedzināja /pers. B/ dzīvokļa, kas atrodas /adrese/, ieejas koka durvju siltumizolācijai izmantotu sintētisko paklāju, ar ko bija apšūtas durvis, tādējādi sabojājot /pers. B/ piederošā dzīvokļa ārdurvis 100 eiro vērtībā. Tiesai nav pamata neticēt liecinieku sniegtajām liecībām, tajā skaitā arī policijas darbinieku sniegtajām liecībām.

Tiesa atzīst, ka pirmstiesas izmeklēšanā apsūdzētā /pers. A/ prettiesiskās darbības ir pareizi kvalificētas kā Krimināllikuma 185.panta pirmajā un otrajā daļā paredzētie noziedzīgie nodarījumi.

Par izdarītajiem noziedzīgajiem nodarījumiem apsūdzētais ir sodāms.

Tiesa, nosakot sodu, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu, /pers. A/ kā atbildību mīkstinošus apstākļus (noziedzīgs nodarījums Nr.1) tiesa konstatē vaļsirdīgu atzīšanos un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1., 12.punktu /pers. A/ kā atbildību pastiprinošus apstākļus (noziedzīgs nodarījums Nr.1 – Nr.2) tiesa konstatē noziedzīga nodarījuma izdarīšanas recidīvu un noziedzīga nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

Saskaņā ar Krimināllikuma 35.panta otro daļu, soda mērķis ir aizsargāt sabiedrības drošību; atjaunot taisnīgumu; sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu; resocializēt sodīto personu; panākt, lai notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Apsūdzētais/pers. A/ agrāk kriminālī sodīts, pēdējo reiz ar 2012.gada 11.februāra Latgales apgabaltiesas spriedumu sodīts pēc Krimināllikuma 125.panta otrās daļas 5.pkt., 125.panta otrās daļas 6.pkt., ar brīvības atņemšanu uz četriem gadiem un policijas kontroli uz diviem gadiem. 2015.gada 3.janvārī atbrīvots pēc soda izciešanas no Valmieras cietuma. Tiesa secina, ka uz noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas brīdi, sodāmība nav dzēsta.

Novērtējot apsūdzētā /pers. A/ personību, noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas apstākļus, to, ka apsūdzētais atzīst savu vainu viena noziedzīga nodarījuma (1) izdarīšanā, iepriekšējā sodāmība nav dzēsta un abus noziedzīgus nodarījumus viņš ir izdarījis būdams alkohola vielu ietekmē, kā arī lai panāktu, ka notiesātais un citas personas pildītu likumus un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, tiesa uzskata, ka kā sods ir piemērojama brīvības atņemšana. Ņemot vērā to, ka smagas sekas nav iestājušās un zaudējumu summa nav lielas, tad piemērojamais brīvības atņemšanas soda mērs ir pietuvināms panta sankcijā paredzētajai minimālajai robežai.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. - 352.pantu, tiesa uzskata, ka cietušās /pers. B/ pieteiktā materiālā kompensācija kopsummā par 130,00 *euro* ir pamatota un apmierināma un piedzenama no /pers. A/.

Tiesa uzskata, ka saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu, ir pamats atbrīvot /pers. A/ no procesuālo izdevumu samaksas EUR 2,40, sedzot tos no valsts līdzekļiem, ņemot vērā, ka viņam ir piešķirta invaliditāte.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš minēto, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 350. – 352., 511., 512., 520., 527., 528., 529., 530.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta pirmajā daļā paredzētā (1) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 20 (divdesmit) dienām.

/pers. A/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 185.panta otrajā daļā paredzētā (2) noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā un sodīt ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem un 10 (desmit) dienām.

Saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmo un trešo daļu, galīgo sodu šajā spriedumā **/pers. A/** noteikt pēc noziedzīgo nodarījumu kopības, daļēji saskaitot piespriestos sodus, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 3 (trim) mēnešiem un 20 (divdesmit) dienām.

/pers. A/ piemēroto drošības līdzekli – uzturēšanās noteiktā vietā atstāt negrozītu līdz sprieduma spēkā stāšanās brīdim.

Piedzīt no **/pers. A//pers. B/** labā kaitējuma kompensāciju EUR 130,00 (viens simts trīsdesmit *euro*). Noteikt 30 (trīsdesmit) dienu termiņu labprātīgai atlīdzināšanai.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 368.panta ceturto daļu, atbrīvot **/pers. A/** no procesuālo izdevumu samaksas EUR 2,40 (divi *euro* 40 centi), sedzot tos no valsts līdzekļiem.

Saīsinātais spriedums nav pārsūdzams.

Prokurors, apsūdzētais, cietušais, aizstāvis vai pārstāvis 10 dienu laikā no saīsinātā sprieduma pasludināšanas dienas var rakstveidā iesniegt tiesai lūgumu par pilna sprieduma sagatavošanu.

Pilno spriedumu apelācijas kārtībā var pārsūdzēt vai noprotestēt Latgales apgabaltiesā 10 dienu laikā no pilna sprieduma pieejamības dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību vai prokurora protestu Rēzeknes tiesā.

Tiesnese S.Gmireka